

Καστελιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 12 • 104 31 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 52.21.437 - FAX: 52.21.438
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8 (189) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1999 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΜΑΣ

Είχε κυκλοφορήσει το προηγούμενο φύλλο των «Κ.Ν.» πριν γίνει η άτυπη διάσκεψη με όλους τους φορείς του χωριού μας και με τη συμπαράσταση των δημορχιακών και δημοτικών συμβούλων στο οποίο φύλλο διατυπώθηκαν ορισμένες νύξεις σχετικά με την υδροδότηση του χωριού μας, ακριβώς για να προκληθεί συζήτηση πάνω στο θέμα αυτό, ενώ εν τω μεταξύ, όπως ανακοινώθηκε στη διάσκεψη και δεν το γνωρίζαμε, η Δημαρχία Γραβιάς είχε λύσει το θέμα και με επιτυχία, ενέργειες για τις οποίες αξίζουν από μέρους όλων των συγχωριανών μας τα πιο ειλικρινή συγχαρητήρια. Επαναλαμβάνουμε, ότι στο προηγούμενο άρθρο μας, για την ύδρευση του χωριού μας διατυπώθηκαν νύξεις και μόνο και τίποτα παραπάνω, γιατί ο Σύλλογός μας δεν είναι αποφασιστικό όργανο, αλλά συμβουλευτικό. Ακούστηκαν βέβαια πολλών ειδών αντιδράσεις από ειδικούς και μη εκεί που δεν έπρεπε, διότι το επαναλαμβάνουμε για άλλη μία φορά, το προηγούμενο άρθρο μας για την ύδρευση δεν είχε το χαρακτήρα αποφάσεως ή υποδείξεων, αλλά νύξεων, ώστε να δημιουργηθεί και έρευνα και συζητήσεις για τη λύση του προβλήματος. Η καιρία λύση που έδωσε η Δημαρχία Γραβιάς δεν μας βρρίσκει απλώς σύμφωνους, αλλά υπέρμαχους, διότι με το νυχτερινό περίσσειμα του νερού από το Κεφαλόβρυσσο της Καλοσκοπής θα λυθεί το θέμα της υδροδότησης όχι μόνο του χωριού μας, αλλά όπως πληροφορηθήκαμε και του Οινόχωριου και πιθανότατα του Σκλήθρου. Δεν απομένει παρά να ταχθούμε όλοι στο πλευρό της Δημαρχίας και με κάθε μέσο να βοηθήσουμε για την υλοποίηση, όσο το δυνατόν νωρίτερα της ληφθείσης αποφάσεως, που κατά τρόπο μοναδικό και τελεσίδικο λύνει μια για πάντα αποτελεσματικά το πρόβλημα της υδρεύσεως του χωριού μας.

Μια σκέψη για τον 21ο αιώνα

Θα πρέπει να διατυπωθεί, έστω από την μικρή εφημερίδα μας, μία φωνή διαμαρτυρίας, για την απαράδεκτη, ευτελή και αντιπνευματική επιβολή σε διεθνές επίπεδο, να γιορτάσουμε όλοι την έναρξη της τρίτης χιλιετίας (ως διατυμπανίζουν σε όλους τους τόπους) την 1η Ιανουαρίου του 2000, δηλ. ένα χρόνο ενωρίτερα.

ΙΣΟΒΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ ΓΙΩΡΓΟ ΧΡ. ΧΑΛΑΤΣΑ

Το Υπουργείο Πολιτισμού απένειμε ισοβία τιμητική μηνιαία σύνταξη στον λογοτέχνη Γιώργη Χαλατσά, για την εν γένει δραστηριότητα και τις διακεκριμένες υπηρεσίες που έχει προσφέρει στην ανάπτυξη των Γραμμάτων. Τα «Κ.Ν.» συγχαίρουν το άξιο πνευματικό τέκνο του χωριού μας.

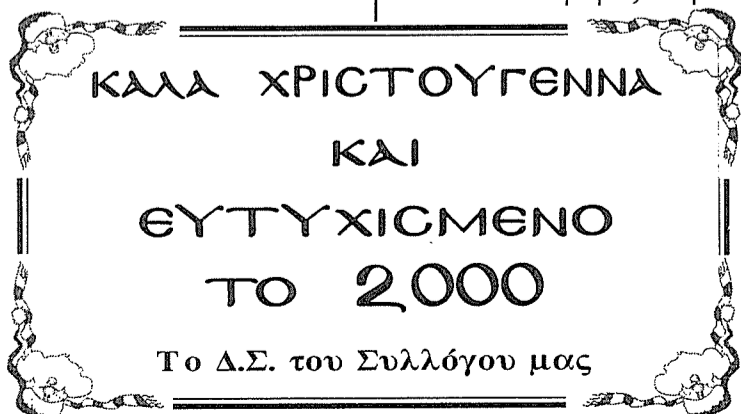
Κατά πληροφορίες μας δύο σημαντικές εκδόσεις του θα ευρισκονται εντός των ημερών στην κυκλοφορία.

Η επιβολή αυτή, είναι έργο και πείραμα των παντός είδους εξουσιαστών, απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, που τα περιθώριά του έχουν εξα-
ντληθεί.

Του Νίκου Αγγ. Μακρή

Στον τόπο μας τουλάχιστον, θα περιμέναμε κάποια αντίρρηση ή έστω άποψη από την κρατικοδίαιτη πνευματική ηγεσία, αλλά φαίνεται δεν πήρε κυβερνητική γραμμή, για να ξεσπάσει στα γνωστά κραυγαλέα αναθύματα της και μετά παραπονείται για την ανυποληψία που έχει από καιρό περέλθει, εξ αιτίας της δικής της συμπεριφοράς.

14-12-1999

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας

Το απόγευμα της 30ης Οκτωβρίου 1999 στο Κοινοτικό Γραφείο του Χωριού μας, ύστερα από πρωτοβουλία του Συλλόγου μας έλαβε χώρα άτυπη διάσκεψη, προκειμένου να ανιχνευθούν τα προβλή-

μα του χωριού μας και συγκεκριμένα πλέον να γίνουν αντικείμενα ευρείας συζήτησεως, παρισταμένου και του Δημάρχου Γραβιάς. Κατά την άτυπη αυτή σύσκεψη, προσκληθέντες έλαβαν μέρος ο αιδεσιμότατος Παπαχαράλαμπος Κουτρούμπας, ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου κ. Ιωσήφ Μιχαηλίδης, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Σπύρος Γεωργίου με τους Συμβούλους κ.κ. Αθανάσιο Παπαϊωάννου και Νικόλαο Ε. Μπάκα, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς κ. Ζάχος Ν. Μακρής και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Κα Τρισεύγενη, Κ. Μπαλωμένου και Δημήτριος Π. Λέζας και από το Σύλλογό μας ο Πρό-

εδρος κ. Δ. Χαλατσάς, ο Γραμματέας κ. Ι. Ηλ. Κυριαζής και οι Σύμβουλοι κ.κ. Αθ. Ι. Γραμματικός και Τάκης Ε. Θωμάς. Λόγω κωλύματος δεν παρέστη ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Κα-

κοινοτικές παροχές. Δεν παρέλειψε να ανακοινώσει τα πυρά, τα οποία δέχεται μόνιμως από όλες τις πλευρές των συμπολιτών μας, παρά το γεγονός ότι αφιλοκερδώς παρέχει επί εικοσιτετραώ-

ρου βάσεως τις υπηρεσίες του. δ) Επίσης ανακοίνωσε την ανάγκη συντηρήσεως των δικτύων υδρεύσεως. ε) Τα έσοδα της Κοινότητάς μας είναι περίπου 25.000.000 εκατομμύρια δρχ., οπότε οι δαπάνες των τεχνικών ιδιαίτερα έργων επεκτείνονται μέχρι εκεί που καλύπτουν τα έσοδα που έχει η Κοινότητα. Ως βασικά προβλήματα σχολιάσθηκαν το αποχετευτικό, η ύδρευση, η λειτουργία παιδικών χαρών και η ανίχνευση υδατίνων πόρων. Σχολιάσθηκε επίσης ότι παρά το γεγονός της διαφάνειας των δαπανών, όλα τα προβλήματα τελούν σε αναστολή. Είναι βέβαιο ότι τα έξοδα της κοινότητας είναι ανταποδοτικά, δηλαδή εξισώνονται με τα έσοδα των 25.000.000 δρχ. Υπάρχουν όμως και προγραμματισμένες δαπάνες, οι οποίες έχουν τεθεί υπόψιν της Δημαρχίας Γραβιάς, για να ενταχθούν στο ευρύτερο πρόγραμμα. στ) Απαραίτητο για τη λειτουργία των συναλλαγών της Κοινότητας είναι ένα ποσό ταμείου 350.000 δρχ. στα χέρια του Τοπικού Συμβουλίου για να υπάρχει ευχέρεια (Συνέχεια στη σελίδα 6)

στελλίων κ. Ι. Σπυριδάκης, ούτε εκπρόσωπος του Συλλόγου των γυναικών του χωριού μας. Κατά πρώτο το λόγο έλαβε ο Πρόεδρος της Τοπικής Επιτροπής της Κοινότητας και Δημαρχιακός Σύμβουλος κ. Σπύρος Γεωργίου, ο οποίος επεσήμανε όλα τα σχετικά κοινοτικά προβλήματα, τα οποία παρουσιάζονται μετά την ένταξή μας στη Δημαρχία Γραβιάς. Συγκεκριμένα υπογράμμισε τα εξής: α) Την έλλειψη γραμματέως του Γραφείου της Κοινότητας που αποτελεί ζωτικό τμήμα της Δημαρχίας. Ο διορισμός γραμματέως είναι άμεσος, αφού η Κοινότητά μας είναι διαμέρισμα της Δημαρχίας και προς τούτο έχει σκληθεί ο κ. Δήμαρχος Γραβιάς. β) Υπογράμμισε επίσης την ανάγκη της διατηρήσεως του Κοινοτικού Γραφείου για την εξυπηρέτηση των δημοτών του χωριού μας. γ) Ύστερα προχώρησε στην απαραίτητη χρηματική επιχορήγηση εκ μέρους της Δημαρχίας της Κοινότητας για κοινοτικά έργα που είναι απαραίτητα για να προωθηθούν ή να συντηρηθούν οι λειτουργούσες ή μέλλουσες να λειτουργήσουν

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο κ. Δημήτρης και η Βίκυ Μιχαήλ κόρη του Ευθυμίου και της Ελένης Κουτρούμπα απέκτησαν γιό.

Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Νίκος Ευθ. Κόλλιας και η σύζυγός του Σοφία το αγοράκι που απέκτησαν περίπου 1-10-98 το βάπτισαν στις 17-9-99 στην Παναγία Παλαιού Φαλήρου και του έδωσαν το όνομα του παππού του Ευθύμιος.

- Ο Παπακώστας Δ. Κάντζος και η σύζυγός του Αγγελική βάπτισαν την κόρη τους στις 4-9-99 στον Ι.Ν. Αγίου Ευθυμίου στο χωριό Αγία Ευθυμία Φωκίδος και την ονόμασαν Ευθυμία.

- Ο Γιώργος και η Γιούλα Δασκαλάκη κόρη της Ιφιγένειας Μουτεβελή - Αποστολοπούλου βάπτισαν τον γιό τους και τον ονόμασαν Ιωάννη - Δημήτριο.

- Ο BASKIN BUZA (ΣΩΚΡΑΤΗΣ) και η σύζυγός του βάπτισαν στο χωριό μας την κόρη τους και την ονόμασαν Αθηνά.

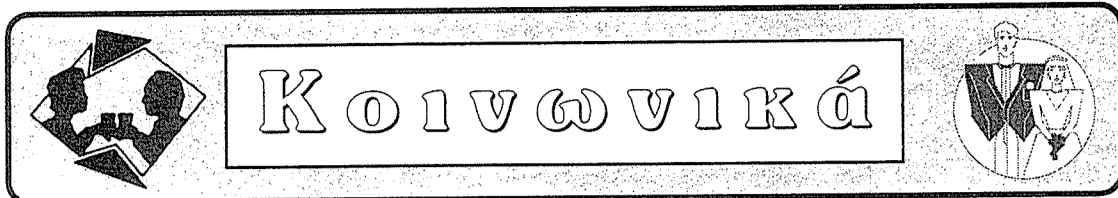
ΓΑΜΟΙ

- Ο Νόντης Κλιτσίκας και η Τασία Κοκολόγου παντρεύτηκαν στις 11-9-99 στα Καστέλλια.

- Ο Νικόλαος Κάχαρης και η Ελένη Κ. Σκόπα (εγγονή Παν. Κυριαζή) παντρεύτηκαν στις 18-9-99 στην Αθήνα.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Παναγιώτα (Πέγκυ) Παναγ. Παπανικολάου πήρε το δίπλωμα Πολιτικού Μηχανικού από το Πολυτε-

Γάμος στο Λος Άντζελες

Ο κ. Χρήστος Κοφίνης και η Πέγκυ Χρησιτίδου κόρη της Κατίνας Ζήτρου-Κουδούνα, παντρεύτηκαν την 10/10/1999 στο Λος Άντζελες.

χνείο Πατρών.

Τα «Κ.Ν.» την συγχαίρουν και της εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο κ. και η κ. Πολυκάρπου Παπανικολάου συγχαίρουν την εγγονή τους Πέγκυ Παναγ. Παπανικολάου, για την ολοκλήρωση των σπουδών της και τη λήψη του πτυχίου της Πολιτικού Μηχανικού και της εύχονται ολόψυχα να έχει υγεία και καλή σταδιοδρομία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα

στις 4-10-1999 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια, η Παναγιώτα Μαλιάκα, ετών 72.

- Πέθανε στις 18-10-99 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Νίκη Ν. Αρσένη ετών 53.

- Πέθανε στις 11-10-99 και κηδεύτηκε στον Άγιο Αθανάσιο Χλωμού η Γεωργία Λάζου - Λιάκου.

- Σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα, στις 11-12-1999 ο Γεώργιος Ζήτρος Β. Πατσαούρας, ετών 22, γιός της Ευθυμίας Ζήτρου Κουδούνα.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται τους οικείους τους.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

Ιωάννης Νικ. Τσακρής, Αθήνα	δρχ.	5.000
Μαρία Βάρσου - Καψάλα, Αθήνα	»	5.000
Ιωάννης Γιαννούλης, Αυστραλία	»	5.000
Νίκος Παν. Παπανικολάου, Καστέλλια	»	5.000
Ευθύμιος Νικ. Παπανικολάου, Αθήνα για στέγη	»	50.000
Κων/νος Ηλ. Μακρής, Αθήνα	»	5.000
Εμμανουήλ Μ. Δημητροκάλης, Αθήνα	»	5.000
Αντωνία Αθαν. Μπάκα, Αθήνα	»	10.000
Λουκάς Ιωαν. Δούκας, Λαμία	»	3.000
Αγνή Π. Τσακρή, Αθήνα	»	5.000
Ελένη Χατζηγιωάννου, Αθήνα	»	10.000
Ιωάννης Διέννης, Ν. Ερυθραία	»	10.000
Χρήστος Κολοκυθάς, Χολαργός	»	30.000
Πολύκαρπος και Παναγιού Παπανικολάου, Καστέλλια	»	10.000
Κατίνα Χρησιτίδου - Κουδούνα, Αμερική	Δολ.	50

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

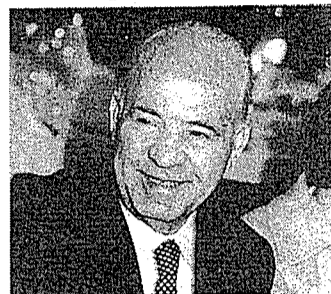
500.000 δρχ.
στον Σύλλογό μας

Με πρωτοβουλία του βουλευτή Φωκίδας κ. **Δημητρίου Θάνου** και το ενδιαφέρον του συμπολίτη μας κ. **Κων/νου Παν. Αυγερινού**, Δημοτικού Συμβούλου Γραβιάς, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, χρηματοδότησε τον Σύλλογό μας, με το ποσό των δρχ. 500.000.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τις ευχαριστίες του.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΚΥΡΙΑΖΗ

Η κ. Ελένη χήρα Πολυκάρπου Κυριαζή, αντί ετήσιου μνημοσύνου του συζύγου της, Πολυκάρπου Παν. Κυριαζή, που απεβίω-

σε στις 19/12/1998, προσέφερε στον Σύλλογό μας, το ποσό των δρχ. 50.000.

Την ευχαριστούμε θερμά, για την τιμή και την αγάπη της στον πολυαγαπημένο σύζυγό της.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

Νικολίτσα Αρσένου-Κωτοϊκή

Τη Δευτέρα 18 Οκτωβρίου, έφυγε από κοντά μας η πολυαγαπημένη Νικολίτσα Αρσένου Κωτοϊκή. Μεγάλο πλήθος κόσμου παρευρέθηκε για να την ξεπροβοδίσει προς την τελευταία της κατοικία, και ν' αντικρύσει για στερν' φορά το καθάριο της πρόσωπο και το χαραγμένο ανεπαίσθητο χαμόγελό της. Ν' αποχαιρετίσει έναν άνθρωπο μοναδικό, έναν άνθρωπο με όλη τη σημασία της λέξης.

Ορφανεμένη από πατέρα, και μάλιστα σε σκληρές εποχές, έδειξε από νωρίς τις αρετές της. Εργατική και δραστήρια, άξια με ό, τι καταπανόταν, ήταν από παιδί υπάκουη και υπομονετική.

Η προκοπή της και η ατέλειωτη διάθεσή της για δημιουργία, στάθηκαν τα θεμέλια για την στήριξη και της δικής της οικογένειας, όταν αργότερα παντρεύτηκε. Με συνεχή αγώνα και προσπάθεια και με την τιμιότητα να τη διακρίνει, κατάφερε να θεμελιώσει το σπιτικό της.

Μεγάλωσε τα δυό παιδιά της με στοργή κι αφοσίωση, σωστή μητέρα, ενώ παράλληλα εργαζόταν ακούραστα στον Παιδικό Σταθμό. Η απεριόριστη αγάπη της για τα παιδιά την κράτησε σ' αυτή τη δουλειά, 23 χρόνια.

Έτσι, αργότερα, ο Θεός την αξίωσε ν' αποκτήσει 2 υπέροχες εγγονές στις ο-

ποιές πρόσφερε με ζήλο πολλά κι ανεκτίμητα και τις οποίες λάτρευε υπερβολικά.

Η σκληρή μοίρα όμως της επιφύλασε αυτό το ανεπανόρθωτο χτύπημα. Παρ' όλαυτά πάλεψε μ' όλες της τις δυνάμεις ενάντια στο άδικο πεπρωμένο της. Ακολούθησε μια δύσβατη πορεία, ένας σωστός «Γολγοθάς», κατά τη διάρκεια του οποίου, η ίδια συχνά προσποιούνταν, για να μην κάνει τους οικείους της να υποφέρουν.

Όταν η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο, αναμοχλεύοντας τα παλιά και δαισθητόμενη το τέλος, δεν μπορούν να συγκρατήσουν τα δάκρυά της. Με βλέμμα όλο αγωνία αλλά και κρυφή ελπίδα, αναζητούσε απ' τους γύρω της μια ειλικρινή απάντηση.

Μια απάντηση που δεν πήρε.

Η Νικολίτσα τέλειωσε ήσυχχα μές 'στον ύπνο της, κλείνοντας το κεφάλαιο της σύντομης ζωής της, κι' αφήνοντας απέραντη πίκρα και τεράστιο κενό στα άτομα που τη λάτρεψαν.

Της ευχόμαστε όλοι ολόψυχα, νά 'ναι ελαφρύ το χόμα που τη σκεπάζει, την ευχαριστούμε για όσα πολύτιμα, απλόχερα μας δώρισε και της υποσχόμαστε πως η εικόνα της θα μείνει άφθαρτη στις ψυχές μας.

ΘΕΟΔΟΣ. ΚΟΠΑΝΕΛΟΣ

Αγαπητοί μου φίλοι,

Από τις στήλες της Εφημερίδας σας και μέσα από την καρδιά μου, εύχομαι σε όλους τους συμπατριώτες μας να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα με υγεία και αγάπη.

Το μήνυμα των Αγίων Ημερών ας θερμάνει τις ελπίδες όλων μας για ειρήνη και για ατομική και οικογενειακή πρόοδο και ευτυχία.

Η Πρωτοχρονιά της νέας χιλιετίας εύχομαι να σηματοδοτήσει την έναρξη της μεγάλης προσπάθειας για ανάπτυξη, πρόοδο και ευημερία του τόπου μας.

Με Αγάπη

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΙΧΟΣ

Πολιτευτής Φωκίδας

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

Γιώργη Χαλατσά: «ΨΥΧΗ ΒΑΘΕΙΑ»

Το να παρουσιάσω τον εκλεκτό Καστελλιότη διηγηματογράφο Γιώργο Χαλατσά ύστερα από την έκδοση δεκαεπτά συνολικά τόμων με

λαγμά της ζωής, είτε δέρνονται από τα δεινά τους, είτε μετέχουν θεληματικά ή άθελα στο πανηγύρι της ζωής με

χιλιάδες αντιπαραθέσεις, δράσεις και αισθήματα. Τα διηγήματα αυτά δε μπορείς να πεις αποκλειστικά ψυχογραφικά, ούτε περιγραφικά ή διηγήματα σήμανσης καταστάσεων και προσώπων.

Ο Γ.Χ. είναι ατόπιος με ένα ενδιάθετο δικό του δραματοποιημένο λυρισμό παρακολουθώντας λέξη προς λέξη και ερμηνεύοντας το πανανθρώπινο, γιατί πραγματικά το διηγηματικό του ύφος συναρπάζει και απογειώνει με πρόσβαση

προς το πανανθρώπινο, εκεί που όλοι οι άνθρωποι πέρα από τόπους, φυλές και συνήθειες σαν μια συνισταμένη, τη συνισταμένη της ανθρωπιάς τους παραμένουν ανθρωπίνοι.

Εκτός όμως από τον μύθο και την μονοδρομική αφηγηματική ροή με τις λιτές της γραμμές, τα διηγήματα του Γ.Χ. έχουν και ένα άλλο χαρακτηριστικό: το μοναδικό λεκτικό ύφος χωρίς παρέκλιση, σαν να ξεπηδάει μέσα από την μάζα των συνανθρώπων μας ζεστό και αδέκαστο, καίριο και αμετάκλητο μπρος στη μοίρα τους. Όλες αυτές οι παρατιθέμενες ιστορίες σχεδόν μοιάζουν σαν ανευρισκόμενες, σαν να τις είχαμε ζήσει από τα πριν και περιμέναμε κάποιον όχι να μας τις υπενθυμίσει, αλλά συγκινησιακά να μας προβάλει. Είναι καλοδεχόμενες και μας κατακτούν χωρίς να μας βιάζουν. Τούτο ίσως να οφείλεται στην απλή και απέριτη αφηγηματική μορφή τους ίσως και στον τρόπο της συνθέσεως, δηλαδή της συνπαραβολής καταστάσεων και προσώπων μπρος στο αδιέξοδο, εκεί που υπερβατικά ξεπερνούν τους εαυτούς τους ή πέφτουν θύματα του καιρού μας.

Πολύ θα ήθελα να καθόριζα όχι το ουσιαστικό μέρος των διηγημάτων, αλλά την περίτεχνη απόδοσή τους διεισδύοντας ως τα μύχια βάθρα του. Ίσως όμως τούτο να ήταν διαλυτικό και όχι αναλυτικό του ψυχικού μας εμβολιασμού από μόνη την ανάγνωσή τους, γι' αυτό και το αποφεύγω.

Ο Γιώργης Χαλατσάς είναι ένας μοναδικός διηγηματογράφος στα ελληνικά μας Γράμματα και τιμιά επάξια το χωριό μας.

N.A.M.

Ο «ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ...»

της Νάντιας Βαλαβάνη

Πριν από λίγες μέρες κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις ΣΤΑΧΥ το βιβλίο της Καστελλιώτισσας νύφης Κας Νάντιας Βαλαβάνη με τίτλο *Ο απαραίτητος πόλεμος...*

Η έκδοση περιλαμβάνει 15 αφισέτες με κολάζ φωτογραφιών, σκίτσων και τίτλων που δημοσιεύτηκαν σε εφημερίδες. Σ' αυτές η Νάντια Βαλαβάνη επιχειρεί να «αιχμαλωτίσει», με τη δική της ευαίσθητη ματιά, την ατμόσφαιρα των πρώτων 41 ημερών πολέμου στη Γιουγκοσλαβία. Το υλικό συνοδεύεται με «ποιητικά σχόλια», που κυρίως βασίζονται σε αποκαλυπτικές φράσεις των επισήμων εκπροσώπων του ΝΑΤΟ.

Το βιβλίο -αν μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε έτσι- έχει εμπλουτιστεί με 16 ανέκδοτα ποιήματα του Μπέρτολτ Μπρεχτ, μεταφρασμένα από τη Νάντια Βαλαβάνη, ένα κείμενο της ίδιας και ένα μικρό σημείωμα, αντί επιλόγου, του δημοσιογράφου Γιάννη Ε. Διακογιάννη.

Η έκδοση αυτή είναι μια ακόμα έκφραση -ανάμεσα στις τόσες άλλες- της αλληλεγγύης του ελληνικού προς το Γιουγκοσλαβικό λαό. Μιας αλληλεγγύης τόσο πλατιάς και ανιδιοτελούς, που καταγράφεται από τον αγώνα που δίνουν οι πολλοί, αυτοί που πόνεσαν και αποφάσισαν να προσφέρουν στον «πόλεμο» κατά του πολέμου σε πείσμα των λογιστών της γης ....

Δείγμα μικρό και έμπρακτο τούτης της αλληλεγγύης είναι και το γεγονός ότι όλοι οι συντελεστές της έκδοσης (συγγραφέας, εκδότης, επιμελητές έκδοσης, ατελιέ, τυπογραφείο κ.λπ.) έχουν αποφασίσει να διαθέσουν τα έσοδα από τις πωλήσεις του βιβλίου για να ανοίξει ξανά ένα από τα βομβαρδισμένα σχολεία του Βελιγραδίου.

Είναι ιδιαίτερη τιμή για μας τους Καστελλιώτες να ενισχύσουμε την ευγενική αυτή προσπάθεια της Κας Βαλαβάνη.

Σελ 48. Τιμή 3.000 δρχ.

«ΤΩΡΑ»

Έγινε η συμπόνοια καπνός, στο χάος σέρνεται ομπρός σήμερα η δικαιοσύνη. Υπάρχουν αδικία, απάτη, παραφροσύνη, χάθηκε ο ανθρωπισμός.

ΒΟΥΛΑ ΔΕΡΜΑΝΗ

ΝΙΚΟΥ ΜΙΧ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

«Θέματα Διαχρονικής Δημοσιονομικής Πολιτικής»

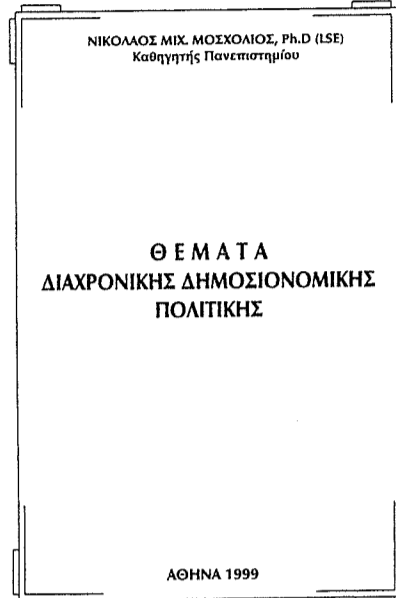
Ο κ. Νίκος Μιχ. Μοσχολιός, μόλις κυκλοφόρησε το παραπάνω βιβλίο του, για να τιμήσει «Την μνήμη του αδεήφου του Γιώργου, που έφυγε' ενωρίς».

Χρέος μας, να περιορισθούμε στην αντιγραφή του **ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ**, που ο ίδιος σημειώνει τα εξής:

«Ύστερα από την προτροπή φίλων που ενίσχυε την επιθυμία μου, απεφάσισα να παραδώσω στον αναγνώστη συγκεντρωμένα κείμενά μου, Δημοσιονομικού κυρίως ενδιαφέροντος, όπως αυτά δημοσιεύτηκαν στον ημερήσιο τύπο της δεκαετίας 1978-1988, ενώ τα υπόλοιπα ανεσύρθησαν από τους φακέλλους των μη δημοσιευθέντων εισέτι εργασιών μου.

Σήμερα ύστερα από δέκα χρόνια, οι εκτιμήσεις, αναλήψεις και προτάσεις, όπως αυτές πηγάζουν από το περιεχόμενο των παρόντων πονημάτων παραμένουν ισχυρές, δηλαδή χρήσιμες, επιβεβαιώνοντας έτσι την διαχρονικότητα των Δημοσιονομικών Ασθενειών της χώρας, οι οποίες και αναμένουν την αποτελεσματική των θεραπειών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ
Πόρτο Ράφτη, Απρίλιος 1999»

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Τα τελευταία 4-5 χρόνια δεν συνέπεσε να βρεθώ στα Καστέλλια ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου. Φέτος τα κατάφερα. Πολλά πράγματα στο χωριό συνεχίζουν όπως πριν, μερικά όμως έχουν αλλάξει.

Η 28η Οκτωβρίου συνεχίζει ν' αποτελεί Μεγάλη Εθνική Γιορτή. Από τις 22 του μηνός ο κ. Σπύρος Φ. Γεωργίου, Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου (ΤΣ) του Διαμερίσματος Καστελλίων είχε ανακοινώσει το πρόγραμμα της εορτής και προσκαλέσει όλους τους κατοίκους να παραστούν στις εκδηλώσεις και να συμβάλουν στην επιτυχία τους.

Οι εκδηλώσεις άρχισαν με επίσημη δοξολογία, μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, στον Ι.Ν. «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» Καστελλίων, όπου παρέστησαν οι τοπικοί άρχοντες, το Δημοτικό Σχολείο με τη σημαία του και πολλοί κάτοικοι. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώο Πεσόντων και κατάθεση στεφάνων από το Τ.Σ. Καστελλίων, την Εθνική Αντίσταση και το Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων. Τα στεφάνια του Τ.Σ. και της Εθνικής Αντιστάσεως κατέθεσε ο Πρόεδρος του Τ.Σ. Καστελλίων κ. Σπύρος Φ. Γεωργίου ο οποίος αναφέρθηκε επιγραμματικά στην ηρωική προσπάθεια του 1940 πάνω στα κακοτράχαλα, χιονισμένα βουνά της Αλβανίας.

Στο πανηγυρικό της ημέρας ο δημοδιδάσκαλος κ. Γεώργιος Ντζιαβίδας ήταν πολύ γλαφυρός, ενώ τα παιδιά μας συγκίνησαν με τα ποιή-

ματα που απήγγειλαν και τα τραγούδια της εποχής του 40 που τραγούδησαν.

Η γιορτή έκλεισε με σιγή ενός λεπτού και τον Εθνικό Ύμνο.

Παρόμοια γιορτή έγινε την προηγούμενη ημέρα και στον Κρατικό Παιδικό Σταθμό Καστελλίων.

Όλα τ' ανωτέρω ανήκουν σ' αυτά που συνεχίζονται. Το κυριότερο απ' αυτά που άλλαξαν είναι ότι τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου και του Παιδικού Σταθμού δεν είναι πλέον μόνο γηγενή Καστελλιωτάκια. Τα τελευταία χρόνια έχουμε και στα Καστέλλια οικονομικούς πρόσφυγες απ' τη γειτονική Αλβανία, πολλοί απ' τους οποίους έφεραν μαζί τους και την οικογένεια. Τα παιδιά τους μεγάλωσαν και, φυσικά, γράφτηκαν στο Σταθμό και ακολούθως στο Δημοτικό Σχολείο. Τα παιδιά σήμερα μιλούν απταιστώως την Ελληνική, είναι φροντισμένα, καθαρά και πρόθυμα σ' ό,τι τα ρωτήσεις. Στο προαύλιο παίζουν όλα μαζί, χωρίς οποιαδήποτε διάκριση, και κυριολεκτικά χαλάει ο κόσμος απ' τις φωνές τους. Προσωπικά πιστεύω πως τ' ανωτέρω είναι απόρροια της συστηματικής προσπάθειας και επίπονης εργασίας των διδασκάλων κ.κ. Ιωσήφ Μιχαηλίδη και Γεωργίου Ντζιαβίδα και της νηπιαγωγού κ. Γεωργίας Ντέσκου, και ως Καστελλιώτης θεωρώ υποχρέωσή μου να ειπώ ένα ευχαριστώ και ένα εύγε στους ανωτέρω.

ΕΥΘ. Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

διηγήματα αλλά και δοκίμια από το 1956 μέχρι σήμερα μοιάζει σαν να προσπαθώ να παραβιάσω ανοιχτή πόρτα ή καλύτερα σαν να προσπαθώ να εμφανίσω έναν πασίγνωστο διηγηματογράφο ανθολογημένο και πολυδιαβασμένο. Τα μέχρι τώρα δείγματα γραφής του στο ελληνικό διήγημα έχουν αφήσει εποχή και δεν έχουν μόνο χαρακτηριστεί ως επιτεύγματα και αληθινές προσφορές στην πενιχρή νεοελληνική μας διηγηματογραφία από την επίσημη κριτική του βιβλίου και της λογοτεχνίας μας, αλλά είχαν και έχουν την απήχηση του αληθινού διηγηματικού λόγου στο νεοελληνικό αναγνωστικό κοινό.

Όσο ν' αναχωρήσει να υποβαθμίζουμε το τι έχει προηγηθεί, η τωρινή εκδοθείσα πρόσφατη συλλογή διηγημάτων του «Ψυχή Βαθεία» πρέπει να θεωρηθεί ως η πιο ώριμη στη μοναδικότητά της. Διαβάζοντας τα δεκαεννιά συνολικά διηγήματα με τις σύντομες δομές τους, κατακυριαρχείται από την ευφορία της επικοινωνίας με την υψηλή και συναρπαστική διήγηση, με την απρόσμενα συγκινησιακή παροχή της, με την απροσδόκητη αθρόνεια. Ο αφηγηματικός λόγος του Γ.Χ. ξεκινάει από τον ελεγμένο μύθο στον οποίο ενυπάρχει πάντα το δραματικό στοιχείο και στενότατα το καμικό σε μία παράθεση αβίαστη γεγονότων, επεισοδίων, εικόνων και περιγραφών που δεν μπορείς να την πεις λαϊκή, ούτε αφελή, αλλά ψυχική προσεγγίζουσα στα πλάσματα και τα πράγματα που συνωθούνται μέσα στο διηγηματικό τους περιβάλλον. Οι ήρωές του είναι πειστικοί, ανθρωπίνοι, πολύ ανθρωπίνοι με το καταστά-

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 14 ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΕΣ

ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟ

Δεκέμβρης, μέρα γλυκειά. Μόλις έχει σκάσει η πρώτη ηλιαχτίδα απ' την καμπούρα του Καλλίδρομου.

Βρίσκομαι στη στροφή του δρόμου πριν απ' το Δημοτικό Σχολείο, κρατάω στα χέρια ένα τετράδιο με μαθηματικά και πάω για φροντιστήριο. Ακούω μια δυνατή μπαταριά και γυρίζω ξάφνου το κεφάλι. Σ' ένα χωράφι μέσα παραπέρα απ' το τελευταίο σπίτι του χωριού, κάτω απ' το δρόμο, βλέπω αντίκρου μερικούς ανθρώπους σε κύκλο να πέφτουν κάτω κι ένας να στέκεται όρθιος σα να τους κρατούσε με δεμένα χέρια. Δεύτερη μπαταριά πάνω απ' το δρόμο, πάνω απ' τα βράχια με κακαρίσματα από οπλοπολυβόλο και βλέπω να πέφτει και κείνος ο όρθιος κάτω. Απ' τα βράχια ξεκολλούν, σηκώνονται και κατηφορίζουν Ιταλοί. Μεσ' τα θαμπωμένα απ' τη σύγχυση και το χτυποκάρδι μάτια, ακούω να βγουν πέρα απ' το μύλο και το νεκροταφείο και να φύγουν. Πετάω το τετράδιο με το μολύβι κάτω, παίρνω τρεχάλα πάνω τ' αυλάκι απ' τον δώθε μύλο, πηδάω τρέχοντας κάτω στα χωριάφια, περνάω από πέτρα σε πέτρα και μπλατσανώντας το ποτάμι, αηφορίζω τρέχοντας όσο μπορώ και φτάνω στο χωράφι μπρος σε δεκατέσσερις εκτελεσμένους ανθρώπους. Είμαι δεκατριώ χρονών, είμαι ο πρώτος πούχω φτάσει εκεί, παρακάτω εξήντα μέτρα από μένα έρχεται η γρηά Κίτζαινα πιάνοντας τη σκέπη της, ανεμίζοντας τα χέρια, φωνάζοντας «Κακό πωπώ, θεέ μου, που μας βρήκε, παν οι άνθρωποι...» και πίσω της έρχεται το χωριό. Πρώτη φορά βρίσκομαι ανάμεσα σε φρεσκοσκοτωμένους ανθρώπους, ό,τι εμπειρίες έχω είναι απ' τον κινηματογράφο της Αθήνας, κι αν αυτά τα πράγματα δεν λέγονται, η πένα, φαντάζομαι είναι η μοναδική που μπορεί να μπάσει στη μνήμη ένα ελάχιστο δείγμα της θυσίας τους. Δεκατέσσερα κορμιά κάτω. Εκεί που στέκονταν ήρεμοι άλλος δω κι άλλος κει με αμολημένο το κορμί και τα χαρακτηριστικά ή τα μάτια π' ανοιγόκλειναν στ' ασπράδια, ξάφνου μια-δυο στριγγλιές, δυο-

τρεις γρυλισμοί, κάτι θέλουν να πουν κι απ' τη φωνή ξεκαθάριζε ένα σύμφωνο ή ένα φωνήεν,

ματίσει ένα άδειο «όμικρον» το κεφάλι του. Στα χέρια του φαίνονταν οι χαρακιές απ' τα σφηκώ-

ζουνάρι. Αυτό το ζουνάρι τον ξεχώριζε απ' τους άλλους. Αυτός δεν κουνιόταν, είχε τελειώσει. Παραδίπλα, από δεξιά ένας μελαχρινός αδύνατος ήταν ο πιο ανήσυχος, τινάζονταν, στρίγγλιζε, πάλευε να πιαστεί απ' τη ζωή. Ξάφνου ακούστηκαν φωνές, «ζει, γυρίστε το ανάποδα, δε φαίνεται πουθενά χτυπημένο», οι περισσότεροι ρίχτηκαν πάνω από ένα νέο παιδί δεκαεννιά χρονών, έναν φοιτητή απ' τη Λαμία. Μια σφαίρα τόχε πάρει μεταξύ του αστράγαλου και του τένοντα πίσω κι είχε ανοιχτό το στόμα χωρίς τίποτα άλλο. «Γυρίστε το μπρούμητα», φώναζαν. Το γύρισαν. Και τότε τόδαν. Πίσω απ' τη βάση του κρανίου έτρεχε αίμα. Εκεί τότε συνειδητοποιήσαν οι φωνές τη φριχτή του ατυχία. Έφαγε μια σφαίρα στο πόδι, γύρισε κι έκανε το πεθαμένο μ' ανοιχτό το στόμα κι εκεί μεσ' το στόμα τούριξαν τη χαριστική βολή.

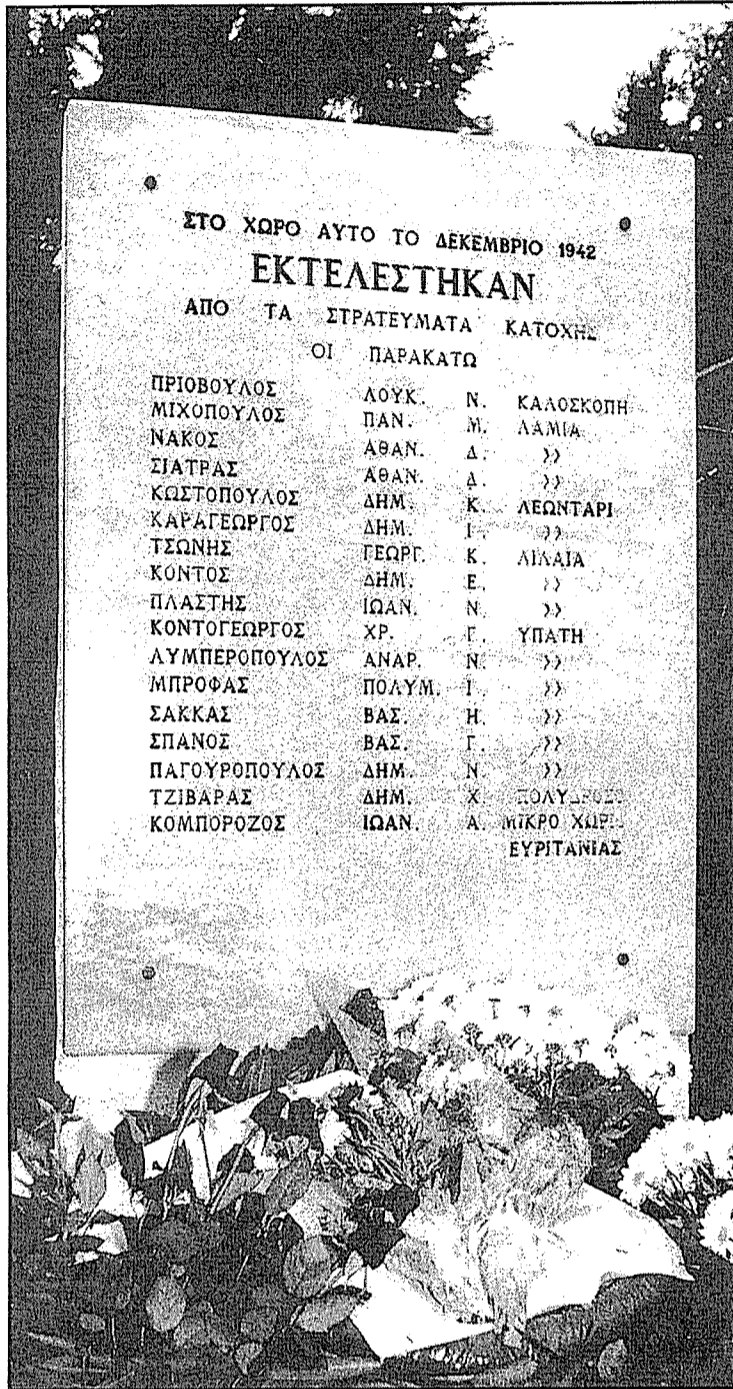
Όταν ήρθε η σειρά να του διαβάσουν το γράμμα πούχε γράψει στη μάνα του, ένα χωριό έκλαιγε. Έκλαιγαν οι γυναίκες, έκλαιγαν οι άντρες, έκλαψε ο παπάς και τάφησε στη μέση, τόπιασε στα χέρια του ο πρόεδρος του χωριού και το διάβαζε και κείνος κλαίοντας. Είχε προηγηθεί το γράμμα του Τζαβάρου του γεωπόνου απ' τη Σουβάλα, πούγραφε στον αδελφό του να περιποιείται τα δέντρα του, όσο θα ζούσαν τα δέντρα θα ζούσε και κείνος. Γραφή λιπή, Δωρι-

κή, αρσενικιά. Τ' άλλα γράμματα δεν τα θυμάμαι, είπαν έξη πως ήταν όλα τάχαν ρίξει απ' τα αυτοκίνητα στο δρόμο το προηγούμενο βράδυ που τους φέραν στο χωριό όπως δε θυμάμαι ένα-ένα τα υπόλοιπα κορμιά του θυσιαστηρίου. Κάτι πρόεδροι ήταν, είπαν, και μερικοί απ' την Υπάτη και πως τους σκότωσαν για την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου. Κείνο που θυμάμαι καλά και που μου στάθηκε μια απ' τις πληγές της ζωής, ήταν πως καθώς έπιασε η γιαγιά μου απ' τα πόδια του τσαγγάρη απ' τη Λαμία κι εγώ απ' το κεφάλι, δε μπορούσα να τον σηκώσω για να τον πάμε στο νεκροταφείο, κάποιος ήρθε να με βοηθήσει, αλλά μούμειναν αίματα και μυαλά απ' το απρόσωπο κεφάλι του. Το βράδυ που μ' έστειλαν να πιάσω κρασί απ' το κατώι έκανα συνείδηση αυτό τ' άσαρκο πράγμα της εκτέλεσης, το φόβο. Μισογέμισα τηνκανάτα κρασί, πήρα τον λύχνο κι έχυσα τ' άλλο μισό στα σκαλοπάτια. Γύρω μου και στο νου αναστήθηκε όλος ο χορός του θανάτου απ' τα δεκατέσσερα κορμιά, που παράδιναν στο χωράφι.

Γ. ΑΓΙΟΡΓΙΩΤΗΣ

Υ.Γ. Τούτο το χρονογράφημα τόγραψα και διήγημα με τον τίτλο «Οι δεκατέσσερις», μα το παραποίησα με πλασματικά περιστατικά... «ποιητική αδεία», για να ντυθεί το γεγονός με στοιχεία διηγήματος.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

ανασηκώνεταν το κορμί μια πιθαμή πάνω απ' το χώμα, οι γροθιές χτυπούσαν τα στήθια και τη γη, δάγκωναν τη γη κι έτρωγαν χώμα και ξάφνου πάλι χαλάρωνε το κορμί μπρούμητα ή τ' ανάσκελα, ένας αναστεναγμός, ο απόηχος κάποιος κραυγής ή βόγγου και τα χαλκοπράσινα μάγουλα που πάγωναν.

Προσπαθώ ν' αναθυμηθώ τις εικόνες πούπιανε το μάτι κι η συνείδηση ενός παιδιού στα πρώτα βήματα της εφηβείας. Πάνω απ' τις κάλτσες του ποδιού του Τζαβάρου του γεωπόνου απ' τη Σουβάλα, ένα πόδι ξάσπρο με ξανθές τρίχες, τον είχε χτυπήσει μια σφαίρα και σημάδευε η αιμάτινη πληγή. Ένας τσαγγάρης απ' τη Λαμία, ήταν αυτός που κρατήθηκε όρθιος μετά την πρώτη μπαταριά, είχε μείνει χωρίς πρόσωπο καθώς τον πήρε, φαίνεται, η ριπή απ' το οπλοπολυβόλο της δεύτερης ομοβροντίας κι είχε σχη-

ματα. Πιο πέρα με το ίδιο βαρύ και μεγάλο κορμί κειτόταν φαρδύς πλατύς ο Πριόβουλος απ' την Κουκουβίστα κι είχε στη μέση του ένα κόκκινο

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Αθανασίου Τσακρή και Ελευθερίας Παπαδημητρίου

